

VESILAHDEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJE- LUMÄÄRÄYKSET

1.5.2020

VESILAHDEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Vesilahden kunnanvaltuuston päätös 6.4.2020 § 17

Sisällys

1 LUKU - YLEISET MÄÄRÄYKSET.....	2
1 § Tavoite	2
2 § Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta	2
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	2
4 § Erityiset paikalliset olosuhteet	2
2 LUKU - JÄTEVEDET.....	3
5 § Talousjätevesien käsittely viemäriverkostojen ulkopuolella.....	3
6 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu.....	4
7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto.....	4
8 § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja käyttö	4
9 § Työmaavesi.....	4
3 LUKU - KEMIKAALIT JA JÄTTEET	5
10 § Kemikaalien varastointi ja käsittely.....	5
11 § Lisämääräykset kemikaalien varastoinnista pohjavesialueella	5
12 § Käytöstä poistetun säiliön käsittely.....	6
13 § Rakennusten ja rakennelmien kunnostustöissä syntyvät jätteet.....	6
14 § Maalämmön hyödyntäminen sekä maa- ja kallioperän poraus.....	6
15 § Kuivakäymälä	6
4 LUKU ILMANSUOJELU	7
16 § Savuhaitat	7
17 § Kunnostus- ja puhtaanapitotyöt.....	7
18 § Tilapäinen kiven poraus, louhinta ja murskaus sekä betonin pulverointi.....	7
19 § Rakennus- ja purkutyöt.....	7
5 LUKU - TILAPÄISEN MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA.....	8
20 § Tiedotusvelvollisuus ja kirjanpito erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta	8
21 § Ilmoitusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta	8
22 § Poikkeukset ilmoitusvelvollisuudesta.....	8
23 § Erityisen häiritsevä melu tai tärinä yöaikaan.....	9
24 § Äänentoistolaitteiden käyttö	9
6 LUKU - MUUT TOIMINNOT	9
25 § Jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa.....	9
7 LUKU - MUUT MÄÄRÄYKSET	10
26 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	10
27 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä.....	10
8 LUKU - VOIMAANTULO- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET	10
28 § Määräysten voimaantulo.....	10
29 § Siirtymäsäännös	10
VESILAHDEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT	11
LIITEKARTTA: Vakkalan pohjavesialue	22

1 LUKU - YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista siten kuin ympäristönsuojelulaissa on säädetty.

2 § Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta

Vesilahden kunnanvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 § nojalla.

Ympäristönsuojelumääräysten noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Vesilahden kunnassa toimii rakennus- ja ympäristölautakunta.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisuvaltansa alaiselleen viranhaltijalle.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelulain (527/2014) täytäntöön panemiseksi on Vesilahden kunnassa noudatettava näitä ympäristönsuojelumääräyksiä. Määräykset ovat voimassa koko kunnan alueella, jollei jäljempänä toisin määrätä.

Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista (YSL 27 §), ilmoituksenvaraista (YSL 115 a §) tai rekisteröitävää (YSL 116 §) toimintaa taikka kyseisen lain:

- 31 §:ssä tarkoitettua koeluonteista toimintaa;
- 120 §:ssä tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita;
- 136 §:n 1 momentissa tarkoitettua pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä

Määräykset eivät myöskään koske puolustusvoimien eivätkä rajavartiolaitoksen toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. rakennusjärjestys, terveydensuojelujärjestys, kunnalliset jätehuoltomääräykset sekä kaavamääräykset.

Muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tai suunnitelmaa tehtäessä ottaa huomioon, mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 § Erityiset paikalliset olosuhteet

Vesilahden kunnan paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja määräyksiä, ovat seuraavat:

- *pohjavesialue*, joka on luokiteltu yhdyskuntien vedenhankintaan antoisuuden ja ominaisuuden perusteella soveltuvaksi 2 luokan pohjavesialueeksi (Liitekartta).
- *rantavyöhyke*, jolla tarkoitetaan vesistöön rajoittuvaa maa-aluetta, joka ulottuu 100 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta. Vesistöllä tarkoitetaan vesilain (587/2011) mukaisesti järveä, lampea, jokea, puroa ja muuta luonnollista vesialuetta sekä tekojärveä, kanavaa ja muuta vastaavaa keinotekoisista vesialuetta; vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa ja lähdeettä.

2 LUKU - JÄTEVEDET

5 § Talusjätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella

Puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisessa kiinteistöllä tulee noudattaa seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä (purkupaikka on piste, josta jätevettä pääsee ympäristöön kuten purkuputken pää tai maaperäkäsittelykenttä):

Kohde	Vähimmäisetäisyys
Talousvesikaivo tai lähde	30–50 m
Lämpökaivo	20–30 m
Vesistö	10–40 m
Pohjaveden pinnasta:	
- maasuodattamon kokoomakerros	0,25 m
- puhdistetun jäteveden purku	0,25 -1 m
- maahanimeyttämön jakokerros	1 m
Kiinteistön raja	5 m

Ympäristönsuojeluviranomainen voi edellyttää suurempiakin suojaetäisyyksiä silloin, kun olosuhteet sitä vaativat.

Vähäiset pesujätevedet voi imeyttää maahan em. suojaetäisyyksistä poiketen, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Vähäisiäkään pesujätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

Umpisäiliö tulee varustaa täyttymishälyttimellä tai on osoitettava muulla tavalla, miten umpisäiliön oikea-aikaisesta tyhjentämisestä voidaan huolehtia luotettavalla tavalla ylitäyttymisen estämiseksi.

Jätevesijärjestelmän huolloista ja säiliöiden tyhjennyksistä on pidettävä kirjaa, joka on pyydetessä esitettävä valvontaviranomaiselle.

Sellaiselle jätevesien käsittelyjärjestelmälle, jonka asukasvastineluku on yli 20, tulee laatia järjestelmän käyttöä ja huoltoa koskeva tarkkailusuunnitelma, joka on hyväksyttävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella. Jätevesien käsittelyjärjestelmälle on myös nimettävä sen hoidosta vastaava henkilö.

Saareissa tai muulla alueella, jossa liettilan tyhjentäminen loka-autolla ei ole mahdollista tieyhteyden tai jonkun muun syyn vuoksi, ei saa rakentaa jätevesien käsittelyjärjestelmää, jonka osana on loka-autolla tyhjennettävä liettila.

Jätevesien käsittely ja johtaminen rantavyöhykkeellä

Rantavyöhykkeellä käymäläjätevedet on johdettava umpisäiliöön tai johdettava käsiteltäväksi rantavyöhykkeen ulkopuolella. Vaihtoehtoisesti käymäläjätevedet voidaan käsitellä rantavyöhykkeellä, mikäli käsitellyt jätevedet saadaan johdettua rantavyöhykkeen ulkopuolelle. Kaikkien käymäläjätevesien käsittelyyn ja johtamiseen käytettävien rakenteiden tulee olla tiiviitä.

Rantavyöhykkeellä jätevesien imeytys- ja kokoomaputkistot tulee sijoittaa vähintään puoli metriä ylivedenkorkeuden (HW1/50) yläpuolelle.

Jätevesien käsittely ja johtaminen pohjavesialueella

Jätevedet on johdettava umpisäiliöön tai johdettava käsiteltäväksi pohjavesialueen ulkopuolella. Vaihtoehtoisesti jätevedet voidaan käsitellä pohjavesialueella, mikäli käsitellyt jätevedet saadaan johdettua pohjavesialueen ulkopuolelle. Pelkät suihkussa ja saunassa syntyvät käsitellyt jätevedet voidaan purkaa pohjavesialueella edellyttäen, ettei niistä aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Kaikkien jätevesien käsittelyyn ja johtamiseen käytettävien rakenteiden tulee olla tiiviitä.

6 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu tulee järjestää siten, että pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön tai ojaan.

Yleiseltä mattojenpesupaikalta jätevedet on johdettava viemäriverkostoon tai käsiteltävä muulla Vesilahden ympäristönsuojelun hyväksymällä jätevesien käsittelyjärjestelmällä.

7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto katu- ja tiealueilla sekä muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla on kielletty. Kiinteistöllä tehtävät huollot on tehtävä tiiviillä alustalla tai muutoin varmistuttava siitä, ettei maaperään pääse aiheutumaan öljyisiä tai muita pilaantumisia aiheuttavia vuotoja.

Ajoneuvoja, veneitä, koneita ja vastaavia laitteita saa pestä muilla kuin liuotinta sisältävillä pesuaineilla kiinteistöllä satunnaisesti, kun pesuvedet voidaan imeyttää kiinteistön maaperään edellyttäen, ettei siitä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pesujätevesiä ei saa johtaa sadevesiviemäriin, naapurikiinteistölle tai suoraan vesistöön. Em. määräykset koskevat myös veneiden pesua talvisäilytyspaikoilla. Vesillä tai rantavyöhykkeellä olevaa venettä pelkällä vedellä satunnaisesti pestäessä voidaan syntyvä jätevesi kuitenkin johtaa myös suoraan vesistöön.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu liuotinpesuaineilla, ammatti-mainen tai muu vastaava usein toistuva pesu sekä pesu pesuaineilla pohjavesialueella on sallittu vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerottimien kautta jätevesiviemäriverkostoon tai tähän tarkoitukseen hyväksytyyn jätevesien käsittelyjärjestelmään.

Veneiden myrkkypitoinen pohjamaali on poistettava tiiviillä alustalla, joka estää ympäristölle haitallisten maalijätteiden pääsyn maaperään ja jolta maalijäte voidaan kerätä mahdollisimman tarkoin talteen.

8 § Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen ja käyttö

Lumen vastaanottoaikkaa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle eikä vesistöön.

Lumen vastaanottoaikka tulee sijoittaa ja sitä tulee hoitaa siten, ettei toiminnasta aiheudu ympäristön pilaantumista, kohtuutonta haittaa asutukselle tai muulle maankäytölle, roskaantumista tai vettymishaittaa naapurikiinteistöille. Sulamisvesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

Lumen vastaanottoaikojen haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta viipymättä lumen sulamisen jälkeen.

9 § Työmaavesi

Rakennustyömailla ja muissa tilapäisissä toiminnoissa syntyviä ympäristölle tai viemäriverkostoon toiminnalle haitallisia vesiä ei saa johtaa vesistöön tai hulevesiviemäriin ilman esikäsittelyä, jolla haitta saadaan poistettua tai riittävästi vähennettyä. Maahan imeyttämisen edellytyksenä on, ettei siitä aiheudu maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Merkittäviä määriä haitallisia aineita, pH-arvoltaan neutraalista poikkeavia tai kiintoainetta sisältävien poistovesien johtamisesta tai maahan imeyttämisestä on ilmoitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle hyvissä ajoin ennen toiminnan aloittamista.

3 LUKU - KEMIKAALIT JA JÄTTEET

10 § Kemikaalien varastointi ja käsittely

Kemikaalien varastointi ja käsittely tulee järjestää kiinteistöllä siten, että kemikaalien pääsy viemäriin, maaperään, pinta- ja pohjaveteen sekä muuhun ympäristöön estetään myös vahinkotilanteessa.

Vaarallisten nestemäisten kemikaalien varastoinnissa on huolehdittava vuodenhallinnasta. Vaarallisia nestemäisiä kemikaaleja ovat mm. polttoaineet, öljyt, maalit, torjunta-aineet ja liuottimet sekä näiden nestemäiset jätteet.

Ulkona olevien vaarallisten kemikaalien varastojen ja säiliöiden on oltava lukittuja tai ulkopuolisten pääsy käsiksi vaarallisiin kemikaaleihin on estettävä muulla tavoin.

Kemikaalien varastointiin käytettävistä säiliöistä tai astioista pitää ilmetä, mitä kemikaalia säiliö tai astia sisältää.

Säiliön haltijan on tarkkailtava säännöllisesti säiliön, suojauksen ja yhteiden kuntoa mahdollisten vaurioiden ja vuotojen havaitsemiseksi. Havaitessa vaurioita tai vuotoja on ryhdyttävä välittömästi tarpeellisiin toimenpiteisiin. Säiliön alustan tulee olla kantava ja säiliön tulee olla alustastaan riittävästi irti.

Säiliön täyttö- ja kaluston tankkauspaikat tulee sijoittaa tai rakentaa siten, että vahinkotilanteessa vuotojen pääsy maaperään, vesiin ja viemäriin estyy. Täyttö- ja kaluston tankkauspaikat on päällystettävä tiiviillä, kemikaaleja läpäisemättömällä pinnoitteella tai suojattava muulla tavalla. Määräys ei koske kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikkoja.

Kemikaalien käsittely- ja varastointipaikoilla on oltava imeytysainetta ja kalustoa mahdollisten vuotojen keräämistä ja säilyttämistä varten.

Öllyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden käsittelyssä ja varastoinnissa tapahtuneesta onnettomuudesta on ilmoitettava välittömästi hätäkeskukseen (112) ja ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin vahingon leviämisen estämiseksi.

11 § Lisämääräykset kemikaalien varastoinnista pohjavesialueella

Pohjavesialueelle ei saa sijoittaa uusia maanalaisia vaarallisten nestemäisten kemikaalien säiliöitä.

Pohjavesialueella sijaitsevaa maanalaista öljy-, polttoneste- tai muuta kemikaalisäiliötä ei saa kunnostaa pinnoittamalla.

Lämmitysöljysäiliöön liitettävä öljylämmityslaitteisto on varustettava yksiputkijärjestelmällä.

Säiliöiden tarkastaminen

Säiliön haltijan tai omistajan on tarkastutettava maanalainen öljysäiliö siten kuin kauppa- ja teollisuusministeriön maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksia koskevassa päätöksessä (KTMP 30.3.1983/344) edellytetään. Tarkastuksen saa suorittaa vain Turvallisuus – ja kemikaaliviraston päteväksi arvioima tarkastaja.

Säiliön haltijan tai omistajan on tarkastutettava maanpäällinen sekä maanalainen muu kuin edellä mainitussa momentissa tarkoitettu öljysäiliö ja vaarallisten kemikaalien sekä vaarallisten nestemäisten jätteiden säiliö varusteineen ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta ja siitä eteenpäin 5 vuoden kuluessa edellisestä tarkastuksesta, ellei säiliön

kunnon vuoksi ole tarpeen tehdä tarkastusta useammin. Muilla kuin metallisäiliöillä tarkastusväli voi olla 10 vuotta, ellei säiliön kunto muuta edellytä. Tarkastuksesta on laadittava tarkastuspöytäkirja, joka on säilytettävä ja pyydettyessä esitettävä valvontaviranomaiselle. Tarkastuksen tekijällä on oltava tehtävän edellyttämä ammattitaito.

12 § Käytöstä poistetun säiliön käsittely

Säiliön omistajan tai haltijan on poistettava maaperästä käytöstä poistettu öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö putkistoineen. Säiliö on ennen poistamista puhdistettava. Todistus puhdistuksesta ja säiliön pois toimittamisesta on toimitettava Pirkanmaan pelastuslaitokselle.

Säiliötä ei tarvitse poistaa, mikäli se on ennen 1.1.2007 tyhjennetty, puhdistettu ja täytetty hiekalla tai muulla hyväksyttävällä aineella. Säiliön täyttöputki on kuitenkin katkaistava ja tulpatava luotettavalla tavalla.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi yksittäistapauksissa myöntää poikkeuksen velvollisuudesta poistaa käytöstä poistettu öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö maaperästä, mikäli poistaminen on teknisesti hyvin vaikea tai siitä voi aiheutua kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle. Tällöin säiliö on puhdistutettava ja tarkastutettava Turvallisuus- ja kemikaaliviraston päteväksi arvioimalla tarkastajalla ja sen täyttöputki on katkaistava ja tulpattava luotettavalla tavalla.

Mikäli maaperään on päässyt öljyä tai muuta kemikaalia, on siitä ilmoitettava välittömästi hätäkeskukseen ja tämän jälkeen Pirkanmaan ELY-keskukseen. Säiliön poistossa tulevasta öljyisestä tai kemikaalijätteestä on huolehdittava asianmukaisella tavalla.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa haltijan on annettava tarkka tieto maaperään jätetystä säiliöstä uudelle haltijalle merkitsemällä säiliön sijainti tontin asemapiirroksen tai muulla vastaavalla tavalla.

13 § Rakennusten ja rakennelmien kunnostustöissä syntyvät jätteet

Mikäli kunnostamisessa syntyy vaarallista jätettä, on työkohte ja maanpinta suojattava esimerkiksi tiiviillä peitteellä siten, että jätteiden pääsy maaperään, vesistöön ja viemäriin estetään. Työn jälkeen piha- ja katualueet on siivottava ja syntyneet jätteet on toimitettava jätteiden laadun edellyttämään vastaanottoaikaan.

14 § Maalämmön hyödyntäminen sekä maa- ja kallioperän poraus

Liitekartassa osoitetulla pohjavesialueella ei maalämpöjärjestelmien (energiakaivon tai energiakentän) rakentaminen ole sallittua.

Maalämmön ja vesistöä otettavan lämmön käyttöönotossa on varmistuttava siitä, ettei putkistoissa johdettava aine ole terveydelle tai ympäristölle vaarallista. Putkistot tulee merkitä asemapiirroksen sekä maastoon.

Maa- tai kallioperän porauksessa syntyvä karkea kiviaines sekä veden ja kiintoaineen muodostama liete tulee käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa ympäristölle tai naapureille. Kiviainesta tai lietettä ei saa johtaa sellaisenaan suoraan vesistöön tai yleisiin viemäriin. Mikäli lietettä johdetaan porattavan tontin maaperään imeytettäväksi tai lähiojiin, tulee se tehdä niin, ettei siitä aiheudu naapuritontin vettymistä tai ojien tukkeutumista. Kiviaines tulee varastoida työn aikana siten, ettei se pölyä tuulen mukana tai leviä sateen mukana lietteenä hallitsemattomasti ympäristöön.

15 § Kuivakäymälä

Kuivakäymälä on rakennettava ja hoidettava siten, ettei sen käytöstä aiheudu haittoja. Käymäläjäteastian on oltava nestettä läpäisemätön. Käymälän koko ja rakenteet on mitoitettava siten, että jätteet eivät valu maaperään tai muualle ympäristöön. Kuivakäymälässä on käytettävä riittävästi seosainetta hajuhaittojen estämiseksi. Kuivakäymäläjätteen kompostoinnista määrätään jätahuoltomääräyksissä.

4 LUKU ILMANSUOJELU

16 § Savuhaitat

Kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa tai muissa tulipesissä saa polttaa vain sellaisia polttoaineita, joiden palaessa ei aiheudu naapureille tai lähiympäristölle kohtuutonta savu-, noki- tai hajuhaittaa. Niin sanottu kitupolttot sekä tuoreen ja märän puun polttaminen on kiellettyä. Asianmukaisessa lämmityskattilassa tai tulisijassa voi polttaa kuivia risuja ja oksia sekä kuivaa, puhdasta ja käsittelemätöntä puujätettä sekä käyttää paperia tai pahvia sytykkeenä. Muiden jätteiden polttaminen tulisijoissa on kielletty.

Rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla on kielletty. Ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää poikkeuksen tästä määräyksestä, mikäli rakennuksen polttaminen on tarpeen pelastusviranomaisen tai vastaavan tahon tarpeen vuoksi. Poikkeuksesta tehtävässä päätöksessä annetaan tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

17 § Kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

Suihkupuhalluksessa, kemiallisessa maalinpoistossa ja muissa kunnostustöissä on käytettävä tiivistä suojausta siten, että haitallisten aineiden pääsy ilmaan, maaperään, vesistöön ja viemäriin estetään. Työn jälkeen työkohteen ympäristö on siivottava ja syntyneet jätteet toimitettava jätteiden laadun edellyttämään käsittelyyn.

Kiinteistön haltijan tai toimenpiteen suorittajan on ilmoitettava kunnostustöiden aloittamisesta kiinteistön asukkaille ja naapureille.

Hiekoitushiekan poistamisen tai muun koneellisen kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama haitallinen pölyäminen on estettävä. Lehtipuhaltimien käyttö hiekoitushiekan poistamiseen on kielletty.

Pölyn leviäminen hiekoitushiekan varastokasoista on estettävä.

18 § Tilapäinen kiven poraus, louhinta ja murskaus sekä betonin pulverointi

Kiven porauksesta, louhinnasta ja murskauksesta tai betonin pulveroinnista ei saa aiheutua kohtuutonta pölyhaittaa ympäristöön.

Kiven porauksessa syntyvän pölyn leviäminen on estettävä sijoittamalla porausvaunuihin pölynkeräyslaitteet tai käyttämällä muuta pölyn leviämisen estämisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Mikäli murskauslaitos sijaitsee alle 500 metrin päässä pölylle herkältä kohteesta, on pölyn joutumista ympäristöön estettävä tarvittaessa kastelemalla tai koteloimalla päästölähteet kattavasti ja tiiviisti taikka käyttämällä muuta pölyn torjumisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Varastokasat ja ajoneuvojen kuormat on tarvittaessa kastettava ja pölyn leviäminen toimintaluokkaan ulkopuolelle on estettävä.

19 § Rakennus- ja purkutyöt

Rakennus- ja purkutyöt on tehtävä siten, että pölyhaitat ovat kaikissa olosuhteissa mahdollisimman vähäisiä. Rakentamisessa ja purkamisessa käytettävä kalusto on varustettava tarkoituksenmukaisella pölyntorjunnalla silloin, kun työtä tehdään herkkien kohteiden läheisyydessä.

Rakennustyömailla toiminnanharjoittajan on huolehdittava raskaan liikenteen ajoväylien ja kuormien riittävästä pölyntorjunnasta.

5 LUKU - TILAPÄISEN MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

20 § Tiedotusvelvollisuus ja kirjanpito erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta on aina etukäteen tiedotettava melun tai tärinän vaikutuspiirissä olevia asukkaita, hoito- ja oppilaitoksia sekä muita herkkiä kohteita. Toiminnanharjoittajan tulee neuvotella myös riittävästä melun- tai tärinätorjunnasta sellaisten herkkien kohteiden kanssa, joille toiminnasta voi aiheutua kohtuutonta haittaa.

Toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa toiminnasta, josta aiheutuu erityisen häiritsevää melua tai tärinää. Kirjanpito on pyydettäessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle.

21 § Ilmoitusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Toiminnanharjoittajan on tehtävä erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen kirjallinen ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa. Mikäli työn toteutus poikkeaa ilmoitetusta, on toiminnanharjoittajan viipymättä ilmoitettava muutoksesta ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Ilmoitus on tehtävä ainakin seuraavista toiminnoista:

1. tilapäinen kivenmurskaamo, kun:
 - työtä tehdään muuna aikana kuin arkisin maanantaista perjantaihin klo 7 - 18, tai
 - työpäiviä on yli 5
2. louhinta (poraus, räjäytys, louheen lastaus ja kuljetus) tai kiven iskuvasararikotus tai paalutus, kun:
 - työtä tehdään muuna aikana kuin arkisin maanantaista perjantaihin klo 7 - 18, tai
 - työpäiviä on yli 20
3. edellisissä kohdissa mainittujen töiden yhdistelmä tai muu työ, joka aiheuttaa yli 85 dB:n (LAeq) melutason 10 metrin etäisyydellä melulähteestä, kun:
 - työtä tehdään muuna aikana kuin arkisin maanantaista perjantaihin klo 7 - 18, tai
 - työpäiviä on yli 20
4. erityisen häiritsevää tilapäistä melua aiheuttava tapahtuma, joka järjestetään muualla kuin asemakaavassa siihen varatulla alueella, esimerkiksi:
 - ulkoilmakonsertti tai yleisötapahtuma, jossa käytetään äänenvahvistimia ja joka järjestetään klo 22 - 7
 - moottoriurheilukilpailu

Ympäristönsuojeluviranomainen voi velvoittaa toiminnanharjoittajaa tekemään ilmoituksen muistakin tilapäisistä tapahtumista tai töistä, jos niiden arvioidaan aiheuttavan erityisen häiritsevää melua.

22 § Poikkeukset ilmoitusvelvollisuudesta

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta ei tarvitse tehdä:

- maa- ja metsätaloudelle välttämättömästä tilapäisestä ja lyhytaikaisesta häiritsevää melua aiheuttavasta toiminnasta, kuten esim. leikkuupuimurin, heinä/viljankuivurin tai sadetuslaitteen käytöstä
- liikenneväylien ja yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyöhön liittyvästä työstä, kun työpäiviä on enintään 20 ja jos työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujumuuden tai muun perustellun syyn vuoksi pidettävä välttämättömänä.

23 § Erityisen häiritsevä melu tai tärinä yöaikaan

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö on kielletty yöaikaan klo 22 - 7 asuntojen ja muiden sellaisten kohteiden läheisyydessä, joille työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä. Rajoitus ei koske 21 § lueteltuja toimintoja eikä jätteiden kuormaamista, joista määrätään erikseen kunnallisissa jätehuoltomääräyksissä. Niiden mukaan jätteiden kuormaaminen taajaan asutulla alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä tai sen välittömässä läheisyydessä on kielletty klo 22 - 6.

24 § Äänentoistolaitteiden käyttö

Äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö ulkotiloissa yöaikaan klo 22 - 7 on kielletty.

Äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin tai muun vastaavan hoitolaitoksen läheisyydessä on kielletty.

Häiritsevää melua aiheuttavasta yleisötapahtumasta on etukäteen tiedotettava ympäristön asukkaille ja muille herkille kohteille. Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjien on huolehdittava siitä, että tapahtuma tai musiikin esittäminen ei kohtuuttomasti häiritse naapurustoa.

6 LUKU - MUUT TOIMINNOT

25 § Jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa

Pienimuotoisessa (ei ammattimainen tai laitospainainen) maanrakentamisessa voidaan käyttää kertaluontoisesti puhtaita betoni- ja tiilimurskeita, asfalttimursketta tai -rouhetta tai rengasrouhetta tai uudelleen hyödyntää rakenteesta poistettua hyödynnettyä jätettä vähäisessä määrin (alle 500 tonnia, asfalttimurskeen ja -rouheen osalta alle 300 tonnia) korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksia valleissa, väylissä, kentissä ja näiden rakennekerroksissa. Jätteen sijoittamisesta maaperään on tehtävä valvontailmoitus Vesilahden ympäristösuojeluun. Ilmoitus on tehtävä vähintään 30 vuorokautta ennen jätteen sijoittamista.

Jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa on mahdollista seuraavin edellytyksin:

- materiaali ei sisällä ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita eikä aiheuta muutaakaan haittaa tai vaaraa ympäristölle;
- materiaali ei sisällä betoniterästä;
- materiaali on murskattu tai pulveroitu käyttötarkoitukseen sopivaksi (betoni-, kevytbetoni- ja asfalttijätteen osalta palakoko enintään 90 mm palakoko ja tiilijätteen osalta palakoko enintään 150 mm);
- jätettä käytetään vain tasauksen, kantavuuden ja kestävyuden kannalta tarpeellinen määrä (enintään 150 cm);
- sijoituspaikka ei ole pohjavesialueella, tulvanalaisella alueella eikä rakennuksen alla tai putkikaivannossa;
- jätettä sisältävän rakennekerroksen etäisyys vesistöön, talousvesikäyttöön tarkoitettuun kaivoon tai lähteeseen on vähintään 30 metriä;
- jätettä sisältävä rakenne peitetään tai päällystetään lukuun ottamatta pintakerroksessa käytettävää asfalttimursketta tai -rouhetta;
- jätteen sijoittamiselle on kiinteistön omistajan ja haltijan kirjallinen hyväksyntä.

Ilmoituksesta on käytävä ilmi vähintään seuraavat seikat:

- hyödyntämispaikan ja väliaikaisen varastointiin tarkoitetun paikan haltijan nimi ja yhteystiedot;

- tiedot hyödyntämispaikan sijainnista merkittynä asemapiirroksen tai karttaan, johon rakenne on rajattu sekä sen läheisyydessä sijaitsevista vesistöistä, talousvesikaivoista ja lähteistä;
- jätteen luovuttajan nimi ja yhteystiedot;
- jätteen nimike sekä mahdollinen selvitys jätteen sisältämistä haitallisten aineiden pitoisuuksista;
- jätteen määrä;
- selvitys jätettä sisältävästä rakenteesta poikkileikkauspiirroksineen, peittämiseen tai päällystämiseen käytettävästä materiaalista, varastoinnista ja muusta toiminnasta hyödyntämispaikalla sekä näihin liittyvistä tarpeellisista ympäristönsuojelutoimista;
- ajankohta, jolloin hyödyntäminen maarakentamisen aikana alkaa ja päättyy
- omistajalta saatu kirjallinen hyväksyntä, jos valvontailmoitus tehdään hyödyntämispaikan omistajan puolesta

Hyödyntämispaikan haltijan on maarakentamisen yhteydessä pidettävä kirjanpitoa jätteiden hyödyntämisestä ja esitettävä dokumentointi valvontaviranomaiselle pyydettyäessä.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa on kiinteistön uudelle haltijalle annettava tiedot maaperään sijoitetuista jätteistä.

7 LUKU - MUUT MÄÄRÄYKSET

26 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä myöntää hakemuksesta yksittäistapauksessa luvan poiketa näistä määräyksistä. Määräyksestä poikkeaminen ei saa aiheuttaa ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa eikä vaarantaa näiden ympäristönsuojelumääräysten tavoitteiden toteutumista.

27 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa.

8 LUKU - VOIMAANTULO- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

28 § Määräysten voimaantulo

Nämä määräykset tulevat voimaan 1.5.2020 ja niillä kumotaan aiemmat, 1.8.2013 voimaantulleet ympäristönsuojelumääräykset.

29 § Siirtymäsäännös

Jätevesien käsittelyjärjestelmää koskevia 5 §:n sijoittamismääräyksiä sovelletaan näiden ympäristönsuojelumääräysten voimaantulon jälkeen rakennettaviin tai peruskorjattaviin järjestelmiin.

Ennen ympäristönsuojelumääräysten voimaantuloa käyttöön otettuun, pohjavesialueella sijaitsevaan lämmitysöljysäiliöön liitettävä öljylämmityslaitteisto on varustettava yksiputkijärjestelmällä kahden vuoden kuluessa ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.

VESILAHDEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

LUKU 1 Yleiset määräykset

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset perustuvat ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettujen säännöksiä konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti. Määräykset täydentävät osaltaan lakia ja sen nojalla annettuja asetuksia.

2 § Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä. Määräykset eivät voi koskea ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa eivätkä 31 §:ssä, 120 §:ssä, tai 136 § 1 momentissa tarkoitettua toimintaa tai puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa. Ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viimeksi mainitun lain 5 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin. Vesilahden kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena toimii rakennus- ja ympäristölautakunta. Ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää toimivaltaansa edelleen viranhaltijalle. Joustavan ja sujuvan toiminnan varmistamiseksi on perusteltua, että merkitykseltään vähäisiä asioita ei tarvitse viedä lautakunnan käsittelyyn.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa pääosin koko kunnan alueella. Lisäksi on annettu joitakin vain 4 §:ssä mainittua rantavyöhykettä tai pohjavesialuetta koskevia määräyksiä. Ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulain mukainen ohjauskeino. Laissa on lueteltu ne asiat, joista kunnallisia ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan antaa. Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat kunnalliset jätehuoltomääräykset, terveydensuojelujärjestys ja rakennusjärjestys. Lisäksi järjestyslaissa on joitakin ympäristönsuojelua sivuavia määräyksiä ja myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on huolehdittu siitä, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten suhteen tule.

4 § Erityiset paikalliset olosuhteet

Pohjavesialueiden pilaumisriskin vuoksi annetaan määräyksiä talousjätevesien käsittelystä, kemikaalien varastoinnista ja käsittelystä sekä maalämmön hyödyntämisestä kunnan pohjavesialueella, joka on määritelty pykälässä.

Rantavyöhykkeille on annettu erityismääräyksiä jätevesien käsittelystä vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi.

LUKU 2 Jätevedet

Ympäristönsuojelulain 16 luvussa säädetään muun muassa talousjätevesien puhdistuslaitteista ja riittävästä puhdistustasosta. Valtioneuvosto on antanut asetuksen, VNA 157/2017 (ns. hajajätevesiasetus), jolla säädellään kiinteistöjen talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla. Asetus tuli voimaan 3.4.2017 korvaten aiemman hajajätevesiasetuksen (209/2011). Asetuksen tarkoitus on asettaa yhtenäinen vähimmäistaso jätevesien käsittelylle kaikilla alueilla, jotka eivät kuulu viemäriverkon piiriin.

Jätevesiin liittyvät ympäristönsuojelumääräykset koskevat vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella olevia viemäriverkostoon liittymättömiä kiinteistöjä.

5 § Jätevesien käsittely viemäriverkostojen ulkopuolella

Pykälän käsitteellä talousjätevesi tarkoitetaan ympäristönsuojelulain (527/2014) 154 §:n määritelmää vastaavasti *asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja niitä vastaavista tiloista ja laitteista peräisin olevaa jätevettä sekä ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavaa karjatilojen maituhuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta peräisin olevaa jätevettä.*

Jätevesien purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset pykälässä perustuvat melko yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojellisia sekä terveydensuojellisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja. Vähimmäissuojaetäisyyksiä sovellettaessa käytetään suurempia vähimmäissuojaetäisyyksiä silloin, kun kyseessä on vesikäymäläjätevesiä sisältäviä jätevesiä ja pienempiä etäisyyksiä silloin, kun kyseessä on pelkät pesujätevedet.

Momentin 4 vähäisillä pesujätevesillä tarkoitetaan paineettomalla vesijärjestelmällä varustettujen tai muuten huomattavan vähäisiä pesujätevesiä tuottavien rakennusten ja kiinteistöjen pesujätevesiä. Tällaisia rakennuksia ovat esim. saunat, joihin vesi kannetaan. Tapauskohtaisesti vähäisten pesujätevesien piiriin voivat lukeutua myös esim. kiinteistöt, jotka saavat vetensä järvestä pumpattuna pieneen lämminvesivaraajaan (esim. 20 l) astioiden pesua varten. Kiinteistöt, joiden varusteluun kuuluu esim. pyykinpesukone tai astianpesukone, eivät koskaan ole pesujätevesimäärältään vähäisiä.

Pykälän 5 momentin mukainen umpisäiliön täyttymishälytin on katsottu olevan aina tarpeellinen lisävaruste. Täyttymishälytin on mahdollista säätää siten, että umpisäiliössä on vielä riittävästi täyttymisvaraa siihen asti, että umpisäiliö pystytään tyhjentämään. Täyttymishälyttimen sijaan voidaan hyväksyä myös muu vastaava luotettava tapa huolehtia umpisäiliön käytöstä niin, että ylitäyttymistä ei pääse tapahtumaan.

Pykälän 6 momentissa annetaan kirjanpitovaatimus, jotta jätevesijärjestelmän toimivuutta voidaan seurata luotettavasti. Käyttöpäiväkirjaan tulee merkitä kemikaalin lisäykset, ylijäämälietteen tyhjennykset, laskeutuvuuskokeen tulokset, saostussäiliöiden tyhjennykset, maaperäkenttien huuhtelut, puhdistetun jäteveden silmämääräiset tarkkailut jne.

Pykälän 7 momentin määräys on tarpeen valvontaa varten. Jätevesien käsittelyjärjestelmä, jonka asukasvastineluku on suurempi kuin 20, on annettu erityismääräys, koska sellaisen järjestelmien jätevesien määrä on tyypillisesti selvästi suurempi kuin tavallisen asuinkiinteistön järjestelmässä. Myös jätevesien koostumus saattaa poiketa normaalin asuinkiinteistön jätevesistä. Tällaiset jätevesien käsittelyjärjestelmät liittyvät useimmin leirikeskusten, oppilaitosten tai matkailualan taikka muun sellaisen elinkeinotoiminnan toimintaan.

Pykälän 8 momentin mukainen kielto on annettu tyhjennyskelvottomista laitteistoista ympäristölle aiheutuvan ympäristön pilaantumisen estämiseksi.

Rantavyöhykkeelle on annettu erityismääräys jätevesien käsittelystä vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vesien hyvän tilan saavuttamiseksi. Rannoilla on pääosin vapaa-ajan asuntoja, joilla jätevesien syntyminen on epäsäännöllistä. Jätevesien epäsäännöllinen määrä ja laatu vaikeuttavat yleensä jätevesien käsittelyjärjestelmän toimintaa. Jotta vajaasti puhdistetut käymäläjätevedet eivät aiheuttaisi hygieenistä haittaa tai rehevöitymistä, käymäläjätevesiä ei ole syytä johtaa ranta-alueelle. Määräyksellä halutaan myös edistää kuivakäymälän käyttöönottoa rantavyöhykkeellä. Laitteistot tulee vesistön pilaantumisen estämiseksi rakentaa sellaisille paikoille rantavyöhykkeellä, että veden tulvakorkeudenkin aikana puhdistuslaitteisto toimii normaalisti eivätkä tulvavedet pääse jätevesien käsittelylaitteistoihin.

Pirkanmaan ympäristökeskus on vuonna 2003 julkaissut oppaan ”Alimmat suositeltavat rakentamiskorkeudet Pirkanmaalla”. Oppaan tietoja voidaan soveltaa myös jätevesirakennelmiin. Ohessa on oppaassa Vesilahden järvet ja niille määritetyt kerran 50 vuodessa esiintyvät ylimmät tulvavedenkorkeudet (HW 1/50) N2000-korkeusjärjestelmässä:

	<u>HW 1/50</u>
Ameenjärvi	110,70
Iso-Arajärvi	112,50
Pyhäjärvi	77,80
Pynnänjärvi	111,80
Suonojärvi	106,60

Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisen pohjaveden pilaamiskiellon vuoksi talousjätevesien käsittelylle pohjavesialueella on annettu tiukemmat määräykset.

6 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien tavaroiden pesu vesistöissä tai maalla siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön tai ojaan, aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pesu- ja lika-aineita sisältävien jätevesien pääseminen puhdistamatta vesistöön aiheuttaa mm. vesistön virkistyskäyttöarvon alenemista loma-asutusalueilla ja vesistöjen rehevöitymistä. Mattojen pesu järvessä tai joessa likaa vesistöjä myös silloin, kun pesuaineena käytetään vähäfosfaattista saippuaa. Paikallisia mattopyykin aiheuttamia haittoja ovat veden sameneneminen ja likaantuminen, rannan roskaantuminen ja levien kasvun voimistuminen. Tämän vuoksi matot, tekstiilit ja muut vastaavat tulee pestä kuivalla maalla siten, että pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön tai ojaan, vaan suotautuvat maaperän läpi.

7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta ja huollosta voi aiheutua ympäristön pilaantumista, kuten esimerkiksi yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä. Tämän vuoksi ajoneuvojen ym. pesu ja huolto kielletään pykälän 1 momentissa yleisillä, muilla kuin tähän tarkoitukseen varatuilla, alueilla. Lisäksi tehtäessä huollot tiiviillä alustalla tai esim. imeytysmaton päällä voidaan ehkäistä maaperän nuhraantumista.

Autojen ym. pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Pestäessä autoja ym. vedellä ja miedoilla pesuaineilla satunnaisesti 2 momentin mukaisesti muodostuvat jätevedet kuitenkin sisältävät niin vähän epäpuhtauksia, että jätevedet voidaan imeyttää maaperään. Tällöin on kuitenkin varmistettava, ettei ympäristön pilaantumista aiheudu. Jätevesiä ei myöskään tule johtaa sadevesiviemäriin tai vesistöön vesistöhaittojen välttämiseksi eikä naapurikiinteistölle. Veneiden talvisäilytyspaikkoja koskeva tarkennus on tarpeen epäselvyyksien välttämiseksi. Satunnaisella pesulla tarkoitetaan kiinteistöllä esimerkiksi kerran viikossa tapahtuvaa

yhden ajoneuvon, veneen, koneen tai vastaavan laitteen pesua. Pestäessä tai huuhdottaessa venettä pelkällä vedellä vesillä tai rantavyöhykkeellä satunnaisesti voidaan katsoa, että pesu rinastuu vesistön veden tai sadeveden huuhtovaan vaikutukseen eikä jätevesiä edellytetä käsiteltäväksi.

Pestäessä autoja ym. liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla voi etenkin suurien jätevesimäärien johtamisesta maastoon tai sadevesiverkostoon aiheutua ympäristön pilaantumista. Vaikkei liuottimia tai muita pesuaineita käytettäisikään, ammattimaisessa tai muussa usein toistuvassa pesussa jätevesimäärät ovat suuria. Muu jätevesien johtamistapa kuin pykälän 3 momentissa määrätty johtaminen jätevesiviemäriin tai tarkoitukseen hyväksytyyn jätevesien käsittelyjärjestelmään riittävästi esikäsiteltynä ei voi tulla kysymykseen. Viemäriverkoston ja kiinteistökohtaisten puhdistuslaitteistojen toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa. Useat kiinteistökohtaiset jätevesijärjestelmät eivät toimintaperiaatteensa tai mitoituksensa takia sovellu liuotinpitoisten jätevesien tai ammattimaisessa pesussa syntyvien jätevesimäärien käsittelyyn. Tarkoitukseen hyväksytyllä jätevesien käsittelyjärjestelmällä tarkoitetaankin järjestelmää, joka on sitä koskevassa maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa (132/1999) luvassa hyväksytty myös liuotinpitoisten pesujätevesien tai ammattimaisesta pesusta syntyvien jätevesimäärien käsittelyyn. Mikäli tällaista hyväksyntää ei ole, voidaan järjestelmä katsoa tarkoitukseen hyväksytyksi myös, mikäli laitteiston valmistajalta tai suunnittelijalta saadaan kirjallinen lausunto siitä, että laitteisto sopii siihen johdettavaksi esitettyjen jätevesien käsittelyyn.

Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu pesuaineilla, mikäli jätevedet pääsevät imeytymään maahan, aiheuttaa aina pohjaveden pilaantumisvaaran. Tästä johtuen pesuaineiden käytön kieltäminen pesemisessä pohjavesialueilla muualla kuin tähän tarkoitukseen erikseen rakennetuilla ja viemäroidyillä paikoilla, on ympäristön pilaantumisen vaaran vuoksi perusteltua.

Veneiden talvisäilytyspaikoilla hiotaan veneitä, joiden pohjissa käytetään ainakin toistaiseksi yleisesti myrkyllisiä maaleja. Hiontajätteet jäävät maaperään ja aiheuttavat maaperän pilaantumista. Maaperän pilaantumisen estämiseksi maalijätteet tulisi kerätä talteen. Ympäristönsuojelulain 16 §:n mukaan maaperään ei saa päästää mitään ainetta siten, että seurauksena on maaperän pilaantumista. Vaikka haitallisten aineiden käyttöä veneiden niin sanotuissa antifouling -maaleissa on rajoitettu, ne sisältävät edelleen muun muassa kupariyhdisteitä. Veneitä kunnostettaessa haitta-aineet joutuvat kunnostuspaikan maaperään, ellei sitä estetä tiiviillä alustalla.

8 § Lumen vastaanottoaikojen sijoittaminen ja käyttö

Lumen vastaanottoaikalla tarkoitetaan aluetta, joka on tähän tarkoitukseen erikseen varattu ja johon lunta tuodaan loppusijoitusta varten. Esimerkiksi kiinteistön parkkipaikan laidalle kasattavaan lumipenkkaan ei siten sovellettaisi tätä määräystä.

Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastoinnilla ja sulamisvesillä saattaa kuitenkin olla ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita pyritään näillä määräyksillä ennalta ehkäisemään. Pysäköintialueilta, liikennealueilta ja muilta vastaavilta alueilta poistettu lumi sisältää roskia ja muita liika-aineita, kuten ajoneuvoista valunutta öljyä, joista saattaa aiheutua roskaantumista ja muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lumenkaatoalue on tämän vuoksi tarpeen sijoittaa ja sitä tulee käyttää siten, että haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä.

Ympäristönsuojelulain 14 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnan harjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

9 § Työmaavesi

Rakennustyömailla ja muissa tilapäisissä toiminnoissa voi syntyä huomattavia määriä esim. pH-arvoltaan tai muulta koostumukseltaan ympäristölle haitallisia vesiä, jotka voisivat käsittelemättöminä aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Ilmoitusvelvollisuudesta ympäristönsuojeluviranomaiselle on määrätty, jotta viranomaisen voi arvioida esikäsitelyn riittävyden.

LUKU 3 Kemikaalit ja jätteet

10 § Kemikaalien varastointi ja käsittely

Säännöksen määräyksillä pyritään ehkäisemään kemikaalien varastoinnista ja käsittelystä aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ympäristön, kuten maaperän ja pohjaveden pilaantumisena sekä haitallisten aineiden kulkeutumisena viemäriin.

Momentin 2 mukaisesti vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja niiden nestemäisten jätteiden varastoinnille asetettava yleinen vuodonhallintavaatimus on tarpeen, koska varastoinnista aiheutuu merkittävä maaperän ja pohjaveden pilaantumisriski. Yksivaippaiset säiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavedelle. Niiden sijoittamisella suoja-altaaseen ja suoja-altaan riittävällä tilavuudella voidaan estää vaarallisen kemikaalin tai vaarallisen jätteen pääsy maaperään tai viemäriin onnettomuustilanteissa. Yksivaippaisen säiliön kattamisella estetään sadevesien pääsy suoja-altaaseen. Kaksivaippaista tai kiinteästi valuma-altaallista säiliötä voidaan pitää yksivaippaisena, ellei säiliötä ole varustettu esim. ns. kurkistusluukulla, josta voidaan todeta sisäsäiliön eheys.

Vuotojen hallinnalle annetaan lisävaatimuksia mm. kemikaaliturvallisuusasetuksessa 856/2012 ja säiliöiden teknisten yksityiskohtien osalta säiliöstandardeissa. Vaarallisten kemikaalien käsittelyn ja varastoinnin laajamittaisuudesta riippuen toiminnan valvonnasta vastaa Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (TUKES) tai pelastusviranomainen. Tietoa vuotojenhallinnan hyvistä käytännöistä ympäristönsuojelun kannalta löytyy mm. Elinkeino- liikenne ja ympäristökeskuksen raportteja 7/2018 sekä pelastuslaitoksen internet-sivuilta.

Ulkopuolisten pääsy kemikaalien varastopaikoille on estettävä. Näin voidaan estää ilkivaltaa ja siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista.

Kemikaalisäiliöiden ja -astioiden päällyserkintöjen avulla on mahdollista arvioida varastointiin liittyviä riskejä ja tarvittaessa onnettomuustilanteessa suorittaa oikeita torjunta- ja puhdistustoimia.

Säännöllisellä tarkkailulla ehkäistään tehokkaasti säiliön, suojauksen ja laitteistojen huonosta kunnosta ja kulumisesta aiheutuvaa ympäristön pilaantumista. Mikäli säiliössä havaitaan vaurio tai kemikaalia on päässyt vuotamaan ympäristöön, säiliön haltijan on ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin lisävahingon estämiseksi ja ympäristöhaitan torjumiseksi. Kemikaalilla saastunut aines on toimitettava vaarallisten jätteiden käsittelypaikkaan. Säiliön suositellaan olevan irti alustastaan vähintään 100 mm havainnoinnin mahdollistamiseksi.

Säiliön täyttö- ja kaluston tankkauspaikoilla riskinä ovat täytön ja tankkauksen yhteydessä tapahtuvat kemikaalien ylivuodot. Siksi on tärkeää, että täyttö- ja tankkauspaikat sijoitetaan ja rakennetaan niin, että ympäristön pilaantumista voidaan ehkäistä mahdollisimman hyvin ja mahdollisten vuotojen pääsy viemäriin estää. Täyttö- ja tankkauspaikan pinnoittamisella tai muulla suojaamisella parannetaan ylivuodon talteenottoa ja ehkäistään kemikaalin pääsyä ympäristöön. Siirrettävien säiliöiden täyttö- ja kaluston tankkauspaikkaa ei ole aina mahdollista pinnoittaa tai muutoin suojata tiiviisti. Tällöin kemikaalien pääsy maahan tulee estää muulla tavoin, käyttämällä esim. imeytysmattoja. Pinnoitevaatimus ei koske kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikkoja, joiden osalta tiiveysvaatimus voidaan katsoa täyttötapahtumien vähäisestä määrästä johtuen kohtuuttomaksi.

Asianmukainen varautuminen vahingon torjuntaan vähentää ympäristön pilaantumisen riskiä ja vahingon laajuutta, mikäli saatavilla on nopeasti riittävä määrä vahingon torjuntaan soveltuvaa imeytysainetta ja kalustoa.

Momentissa 8 tarkoitetuissa ympäristövahingoissa ja -onnettomuuksissa ensisijainen vastuu pelastustoimissa on Pirkanmaan pelastuslaitoksella. Ympäristövahingon sattuessa on soitettava hätänumeroon 112. Ilmoituksen onnettomuudesta voi tehdä esimerkiksi toiminnanharjoittaja, kiinteistön haltija tai havainnon tekijä.

11 § Lisämääräykset kemikaalien varastoinnista pohjavesialueella

Pohjavesialueella on maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi noudatettava erityistä varovaisuutta. Säiliöiden sijoittamiseen, huoltoon ja kunnossapitoon on kiinnitettävä erityistä huomiota, joten niille on pohjavesialueella asetettu tiukempia teknisiä vaatimuksia.

Maaperän ja pohjaveden pilaantumisvaaran vähentämiseksi uusia säiliöitä ei saa sijoittaa maan alle. Näissä määräyksissä maanalaisella säiliöllä tarkoitetaan säiliötä, joka on maan alla suorassa kosketuksessa maahan tai se sijaitsee bunkkerissa maanpinnan alapuolella, ei kuitenkaan rakennuksen sisällä sijaitseva säiliö.

Pinnoituksen jälkeen säiliön vaipan kuntoa ei voi enää luotettavasti tarkastaa, eikä siten säiliön luokitusta ja luokitukseen perustuvaa tarkastusväliä määrittää. Pinnoitettu säiliö muodostaa pohjaveden pilaantumisriskin, koska sen kuntoa ei voi luotettavasti valvoa.

Öljylämmityslaitteistolta edellytettävän yksiputkijärjestelmän avulla estetään sellaiset vaikeasti havaittavat öljyvuodot, joita voi aiheutua kaksiputkijärjestelmän paluuöljyputken rikkoutumisesta.

Momentissa 4 viitataan kauppa- ja teollisuusministeriön päätökseen (344/1983), jonka mukaan tärkeillä pohjavesialueilla maanalaiset poltto- ja dieselöljysäiliöt tulee tarkastaa 10 vuoden kuluessa asennuksesta ja tämän jälkeen säiliön kuntoluokan mukaan 2–10 vuoden välein.

Momentissa 5 laajennetaan säiliöiden tarkastusvelvollisuutta edellä kuvatusta. Huonokuntoiset maanpäälliset öljy-, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden säiliöt tai muut kuin edellä esitetyn KTM:n päätöksen tarkoittamat maanalaiset kemikaalisäiliöt voivat rikkoutuessaan ja vuotessaan aiheuttaa maaperän ja pohjaveden pilaantumista. Säännöllisellä säiliöiden ja niihin liittyvien varusteiden tarkastamisella voidaan ennalta ehkäistä mahdollinen ympäristön pilaantuminen. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumisriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava.

Pohjavesialueella sijaitsevan säiliön tarkastusmääräys ei koske IBC-pakkauksia, joiden tyyppihyväksynnästä ja tarkastuksesta säädetään erikseen.

12 § Käytöstä poistetun säiliön käsittely

Käytöstä poistetut ja vanhat vielä käytössä olevat polttoöljysäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavesille. Käytöstä poistettujen säiliöiden määrää ei tiedetä. Viranomaisilla ei ole myöskään tietoja siitä, miten poistaminen on aikanaan tapahtunut. Säiliötä ei ole aina välttämättä puhdistettu, joten on olemassa vaara, että maaperä pilaantuu säiliöiden aikaa myöten rikkoutuessa.

Öljysäiliöihin jää yleensä käytön jälkeen joitakin kymmeniä litroja öljyä ja öljyistä sakkaa, koska imuputkien alapää sijaitsee hieman säiliön pohjan yläpuolella. Öljy ja öljyinen jäte tulee poistaa käytöstä poiston yhteydessä. Käytöstä poistamisen yhteydessä säiliö puhdistetaan ja samalla tarkistetaan, että säiliö ei ole vuotanut.

Poistamalla säiliöt maaperästä 1 momentin mukaisesti estetään huonokuntoisista vanhoista säiliöistä aiheutuva maaperän pilaantuminen. Lisäksi maaperä vanhojen säiliöiden ympärillä voi olla pilaantunut vuotojen seurauksena ja edellyttää puhdistamista. Ennen 1.1.2007 hiekalla tai muulla hyväksyttävällä materiaalilla täytetyt säiliöitä ei 2 momentin mukaan kuitenkaan edellytetä nostettavaksi. Täyttöputki on katkaistava ja tulpattava niistä säiliöistä, joita ei edellytetä nostettavaksi, jotta niihin ei vahingossa johdettaisi polttoaineita tai muita kemikaaleja.

Vanhat öljysäiliöt voivat sijaita maaperässä sellaisessa paikassa, että niitä on teknisesti hyvin vaikea poistaa. Poistamisesta voi tällöin aiheutua esimerkiksi kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle, jolloin poistamisvelvollisuus saattaa muodostua kohtuuttomaksi. Poikkeusta säiliön poistamisvelvollisuudesta voi momentin 3 mukaan hakea ympäristönsuojeluviranomaiselta määräyksessä mainitulla perusteella. Hakemus tulee perustella huolellisesti. Ympäristönsuojeluviranomainen harkitsee poikkeuksen myöntämistä tapauskohtaisesti. Poikkeamisesta tehtävässä päätöksessä annetaan yksityiskohtaiset määräykset siitä, mitä toimenpiteitä maahan jätettävään säiliöön liittyen on tehtävä.

Ympäristövahingoissa ja -onnettomuuksissa ensisijainen vastuu pelastustoimissa on asianomaisen alueen pelastuslaitoksella. Pilaantuneeseen maaperään ja sen puhdistamiseen liittyvissä asioissa toimivaltainen valvontaviranomainen on Pirkanmaan ELY-keskus. Tästä johtuen pykälän 4. momentissa edellytetään ilmoitusta hätäkeskukseen ja ELY-keskukseen, mikäli maaperässä todetaan öljyä tai muuta kemikaalia. Hätäkeskus ja ELY-keskus antavat tällaisessa tapauksessa ohjeet siitä, miten tapauksessa on meneteltävä.

Vastuu säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle omistajalle, joten tieto siitä on annettava momentin 5 mukaisesti.

13 § Rakennusten ja rakennelmien kunnostustöissä syntyvät jätteet

Kunnostustöiden yhteydessä on huolehdittava, että ympäristölle tai terveydelle vaarallisten jätteiden pääsy ympäristöön saadaan estettyä mahdollisimman hyvin ja jätteet kerättyä talteen. Esimerkiksi elementtirakennusten saumoista poistettavat polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältävät saumausaineet ovat vaarallista jätettä. Myös kemiallisessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä vaarallisia jätteitä, jotka on kerättävä talteen. Vaaralliset jätteet on toimitettava vastaanottopaikkaan, jolla on lupa vastaanottaa kyseisiä jätteitä. Asbestitöiden luvanvaraisuus on määritelty asbestilainsäädännössä.

14 § Maalämmön hyödyntäminen sekä maa- ja kallioperän poraus

Vesilahden kunnassa on ainoastaan yksi pohjavesialue ja sen suojelua pidetään tärkeänä. Vakalan pohjavesialueelle ei tule rakentaa maalämpöjärjestelmiä niiden aiheuttaman pohjaveden pilaantumisen riskin vuoksi. Pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttaa sekä energiakaivojen poraaminen että mahdolliset lämmönkeruunesteiden vuodot.

Maalämpöpumpuissa voidaan käyttää nesteitä, joiden ominaisuuksia tai riskejä pohjavedelle ei riittävästi tunneta. Suunniteltaessa maalämmön käyttöä kiinteistön lämmitysmuotona on etukäteen varmistettava käytettävän nesteen haittattomuudesta. YSL 17 §:n mukaan pohjaveden pilaaminen sekä pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kielletty.

Porausliete voi joutuessaan esim. sadevesiviemäriin saostua kaivoihin ja tukkia viemäriin. Hienojakoinen liete voi sadevesiviemäriin tai ojien kautta vesistöön joutuessaan aiheuttaa likaantumista ja veden värjäytymistä laajalla alueella. Kuivuessaan liete voi levitä hienojakoisena pölynä laajalle alueelle ja varsinkin asuntoalueilla aiheuttaa huomattavia viihtyvyyden- ja jopa terveyshaittoja. Myös huolimattomasti läjitetty liete voi sateiden aiheuttamana pintavalunta levitä tiealueille ja ojiin. Liete voidaan joko imeyttää porattavalle kiinteistölle tai johtaa ojiin, mikäli se voidaan tehdä ilman edellä kuvattuja haittavaikutuksia. Muutoin se tulee kuljettaa pois kiinteistöltä sellaiseen paikkaan, jossa se voidaan luvallisesti käsitellä ilman ympäristö- ja terveyshaittoja.

15 § Kuivakäymälä

Huonosti perustetusta ja hoidetusta kuivakäymälästä voi aiheutua merkittävää lähiympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, joten käymälän rakentamista, käyttöä ja hoitoa on tarpeen säädellä paikallisesti. Käymälän pohjan tiiveys ehkäisee lika-ainesten kulkeutumista maaperään ja pohjaveteen. Esimerkiksi riittävällä ilmastoinnilla ja kuivikkeiden käytöllä voidaan vähentää kuivakäymälästä syntyvää hajua.

LUKU 4 Ilmansuojelu

Taajamailmassa olevat hiukkaset ovat liikenteen, energiantuotannon ja teollisuuden hiukkaspäästöjä, katupölyä, erilaisesta rakennustoiminnasta syntyvää pölyä sekä kaasumaisista yhdisteistä muodostuvia hiukkasia. Ilmassa leijuva pöly lisää astmaoireita, karkeajakoinen pöly ärsyttää silmiä, ja pienet hengitettävät hiukkaset pääsevät keuhkorakkuloihin saakka. Erityisen haitallisia hiukkaset ovat allergisille ja astmaa sairastaville. Pienemmät hiukkaset voivat lisätä hengitystietulehduksia ja astmakohtauksia sekä heikentää keuhkojen toimintakykyä. Suuremmat hiukkaset liikaavat ja voivat

merkittävästi haitata viihtyisyyttä. Säännösten tarkoituksena on estää erilaisista rakennus- ja kunnostustöistä, kuten uudisrakennus- ja korjaustöistä, rakennusten purkutöistä, katujen kunnossapidosta ja murskauksesta aiheutuvia pölyhaittoja. Näissä töissä käytettävien suojausmenetelmien tulee olla sellaisia, että pölyn ja haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään. Jos pölyhaittoja ei pystytä kokonaisuudessaan ehkäisemään, ne on pidettävä mahdollisimman pieninä.

16 § Savuhaitat

Pykälän 1 momentissa kielletään polttoon soveltumattoman tuoreen ja märän puun polttaminen sekä kitupoltto, jotka voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista, ympäristön viihtyvyyden vähene mistä sekä terveyshaittoja herkimmille väestöryhmille. Kuivien risujen ja oksien sekä puhtaan, kuivan, kyllästämättömän ja maalaamattoman tai muuten käsittelemättömän, käytöstä poistetun puutavaran polttaminen on kuitenkin mahdollista samoin kuin paperin ja pahvin käyttö sytykkeenä, kunhan siitä ei aiheudu terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa lähikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Määräys on yhteneväinen kunnallisten jätehuoltomääräysten kanssa.

Rakennusten polttamista ei käsitellä muussa kunnallisessa sääntelyssä eivätkä kokonaiset rakennukset jätessäntelyn mukaisesti ole jätettä, joten määräys on tarpeen, jotta voidaan paikallisesti ehkäistä rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla. Polttamisessa vapautuu runsaasti savukaasuja sekä erilaisia myrkyllisiä yhdisteitä. Poikkeuksen myöntämisellä voidaan tarvittaessa mahdollistaa esimerkiksi pelastusviranomaisen tai vapaapalokunnan harjoitustoiminta. Asian johdosta tehtävässä päätöksessä voidaan antaa määräyksiä esimerkiksi sammutusvesien johtamisesta ja käsittelystä, etukäteen tehtävistä toimenpiteistä, kuten myrkyllisten tai palamattomien materiaalien poistoista tai muista ympäristönsuojelullisesti tärkeistä asioista tai rajoituksista.

17 § Kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

Erilaisissa rakennus-, korjaus- ja purkutöissä, kuten rakennusten julkisivujen hiekkapuhalluksessa syntyy runsaasti pölyä. Pykälän 1 momentin mukaisen määräyksen tavoitteena on estää terveyshaittojen syntyminen ja ympäristön pilaantuminen huolehtimalla työn suojauksesta mahdollisimman tehokkaasti ja estämällä jätemateriaalin pääsy ympäristöön.

Pykälän 2 momentin mukaan rakennusten kunnostustyötä tekevä on velvollinen tekemään ilmoituksen kiinteistön asukkailla ja naapureille. Ilmoitus on tarpeen, jotta lähiympäristön asukkaat voivat varautua etukäteen töistä mahdollisesti aiheutuviin haittoihin.

Momentin 3 mukaisella pölyämisen estolla estetään muun muassa keväisen koneellisen katu hiekan poistamisen aiheuttamaa ilmanlaadun heikkenemistä. Momentin mukainen lehtipuhaltimien käytön kieltäminen hiekoitushiekan poistamisessa on tarpeen niiden aiheuttaman erittäin runsaan pölyämisen takia. Lehtipuhaltimet on tarkoitettu lehtien poistamiseen eivätkä ne aiheuttamansa haitan vuoksi sovellu hiekoitushiekan poistoon.

Momentilla 4 suojellaan erityisen herkkiä kohteita, joita voivat olla esimerkiksi asunnot, päiväkodit, koulut, sairaalat ja vanhainkodit.

18 § Tilapäinen kiven poraus, louhinta ja murskaus sekä betonin pulverointi

Määräyksen mukaiset toiminnot voivat synnyttää ympäristöä pilaavaa pölyhaittaa, mitä estetään momenteilla 1 ja 2.

Momentilla 3 suojellaan erityisen herkkiä kohteita, joita voivat olla esimerkiksi asunnot, päiväkodit, koulut, sairaalat ja vanhainkodit.

Pölyävän maa-aineksen kuljettamisesta ja säilyttämisestä voi aiheutua merkittäviä haittoja rakennustyömailla ja niiden läheisyydessä sekä ajoreittien varrella, ellei pölyntorjunnasta huolehdi ta. Haitat ovat kuitenkin helposti torjuttavissa 4 momentissa esitettyillä tavoilla.

19 § Rakennus- ja purkutyöt

Määräyksen tavoitteena on estää terveystahojen syntyminen, ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentyminen ja ympäristön pilaantuminen huolehtimalla pölyn torjunnasta mahdollisimman tehokkaasti ja estämällä pölyn leviäminen ympäristöön tällaisista kohteista.

LUKU 5 Tilapäisen melun ja tärinän torjunta

Melu on yksi yleisimpiä elinympäristön laatua ja viihtyisyyttä heikentäviä tekijöitä. Melu on ääntä, jonka ihminen kokee epämiellyttävänä tai häiritsevänä tai joka on muulla tavoin ihmisen terveydelle vahingollista taikka hänen muulle hyvinvoinnilleen haitallista. Melu voi mm. häiritä tai vaikeuttaa työskentelyä, lepoa ja nukkumista.

Meluilmoitusten käsittelyn yhteydessä annetaan määräyksiä mm. meluntorjuntatoimista, toiminnan alkamis- ja lopettamisajankohdista, melutasoista sekä tiedottamisesta.

20 § Tiedotusvelvollisuus ja kirjanpito erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Tiedotusvelvollisuudella varmistetaan, että erityisen häiritsevän melun tai tärinän vaikutuspiirissä olevat asukkaat ja herkäät kohteet saavat etukäteen tietoa melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta sekä sen ajankohdasta ja kestosta. Tiedon saatuaan asukkailla tai muilla herkillä kohteilla on mahdollisuus varautua häiritsevään toimintaan ja tarvittaessa hankkia toiminnasta lisätietoja toiminnanharjoittajalta.

Kirjanpitomääräys erityisen häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta on annettu valvonnallisista syistä.

21 § Ilmoitusvelvollisuus erittäin häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Pykälän 1 momentilla tähdennetään ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusvelvollisuutta sekä velvollisuutta ilmoittaa muutoksista. Lain mukaan ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä lyhyemmästä ajasta. Ilmoitus vaatii yleensä asianosaisten kuulemista, joten em. aikaa ei ole syytä lyhentää.

Pykälän 2 momentin 1–4 kohdissa on lueteltu toimintoja, joissa ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitusmenettely tulee aina sovellettavaksi. Kohdassa 3 tarkoitettu muu työ voi olla esim. ammattimaista purkutyötä, haketusta tms., joista aiheutuu erityisen häiritsevää melua. Määräykseen on sisällytetty toimintoja, joiden aiheuttaman melun tai tärinän on vakiintuneesti katsottu olevan erityisen häiritsevää ja siten aina edellyttävän ilmoitusmenettelyä. Luettelo ilmoitusvelvollisista toiminnoista ei ole tyhjentävä. Arvioitaessa melun häiritsevyyttä on otettava huomioon melun voimakkuuden (dB) lisäksi mm. melun kesto, toistuvuus, mahdollinen kapeakaistaisuus ja iskumaisuus, vuorokauden aika, jolloin melua esiintyy sekä melun haitalliseksi kokevan kohteen erityispiirteet.

Momentilla 3 alleviivataan, ettei momentti 2 ole tyhjentävä ja korostetaan viranomaisen harkintavaltaa.

22 § Poikkeukset ilmoitusvelvollisuudesta

Määräyksellä rajataan ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle työt, jotka esim. turvallisuuden tai maaseutuelinkeinon harjoittamisen kannalta ovat välttämättömiä ja joihin liittyvän melun vähentäminen on vaikeaa tai mahdotonta hankaloittamatta töitä kohtuuttomasti. Pitkäaikaiset liikenneväyliin tai yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotöihin liittyvät työt on kuitenkin sisällytetty ilmoitusvelvollisuuden piiriin, jotta viranomainen voi antaa näille, usein asutuksen lähistöllä tapahtuville, tölle määräyksiä meluntorjunnasta. Näitäkin toimintoja kuitenkin koskee 19 § mukainen tiedotus- ja kirjanpitovelvollisuus.

23 § Erityisen häiritsevä melu tai ääriä yöaikaan

Määräyksellä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsottaisi erityisen häiritseväksi. Muun muassa jätehuolto sekä kiinteistöjen kunnossapito- ja huoltotyöt, kuten esimerkiksi lumen auraus ja jätteiden kuormaus yöaikaan asuntojen ja muiden vastaavien kohteiden läheisyydessä ovat kuitenkin luonteeltaan sellaisia, ettei niitä ole syytä rajoittaa, vaikka työt aiheuttavatkin melua. Tämän vuoksi määräyksellä rajataan 22 §:ssä luetellut toiminnot kiellon ulkopuolelle.

24 § Äänentoistolaitteiden käyttö

Äänentoistolaitteiden jatkuvasta käytöstä yöaikaan sekä niiden käytöstä päiväaikaan melulle herkempien häiriintyvien kohteiden läheisyydessä aiheutuu erityisen häiritsevää melua. Äänentoistolaitteita käytetään usein mainos- ja muissa vastaavissa tarkoituksissa, eikä niiden käyttäminen esimerkiksi ulkotarjoilualueella ole liikkeen toiminnan kannalta välttämätöntä. Siksi pykälän 1 ja 2 momenteissa on rajoitettu äänentoistolaitteiden käyttöä ulkotiloissa.

Saatuaan etukäteen tiedon melua aiheuttavasta yleisötapahtumasta voivat lähiympäristön asukkaat ja muut herkäät kohteet varautua melua aiheuttavaan tapahtumaan sekä kysyä tarvittaessa lisätietoa tapahtuman järjestäjiltä. Meluavaa toimintaa harjoittavan tulee huolehtia melusta aiheutuvien ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi (aiheuttamisperiaate).

LUKU 6 Muut toiminnot

25 § Jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa

Määräyksellä säädellään jätteiden hyödyntämistä, joka tulkitaan pienimuotoiseksi eikä siksi ympäristölupaa tai ns. MARA-asetuksen (843/2017) mukaista ilmoitusta vaativaksi. Jättemateriaalin hyödyntäminen edellyttää selkeää hyötykäyttöä maanrakennus- tai maanparannusaineena sekä jätelain (646/2011) ja ympäristönsuojelulain (527/2014) vaatimusten noudattamista. Määräyksessä eriteltyjä ehtoja noudattamalla hyödyntämisestä ei enakkoon arvioiden aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Ilmoituksen perusteella viranomaisen on mahdollista arvioida jätteen hyötykäytön soveltuvuus kohteeseen ilmoituksen tiedot huomioiden. Samalla jo ilmoitusvelvollisuuden noudattaminen ja määräyksessä vaadittujen tietojen toimittaminen lisää toiminnan suunnitelmallisuutta. Lisäksi viranomaisen voi tallentaa ilmoituksessa mainitut tiedot omaan tietojärjestelmäänsä jälkivalvontaa ja tilastointia varten. Tarvittaessa viranomaisen voi antaa tarkentavia ohjeita, mikäli hyödyntämispaikkaan tai hyödynnettäviin jätteisiin liittyy erityisominaisuuksia, joiden johdosta ympäristön pilaantumisen vaaran estäminen vaatii erityistoimenpiteitä.

Hyödyntämisen jälkeisestä selvitysvelvollisuudesta on määrätty valvonnallisista syistä, jotta voidaan varmistua siitä, että hyödyntäminen on tapahtunut suunnitellusti. Velvoite uudelle omistajalle annettavasta jätteen hyödyntämistä koskevasta ilmoituksesta perustuu ympäristönsuojelulain (527/2014) 139 §:ään.

LUKU 7 Muut määräykset

26 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kohtuuttomien tilanteiden välttämiseksi voi joskus olla tarpeen poiketa ympäristönsuojelumääräyksistä. Siksi ympäristönsuojeluviranomaiselle annetaan mahdollisuus käyttää yksittäistapauksessa näistä määräyksistä poikkeavaa harkintaa.

27 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta

Pykälän tarkoituksena on selvittää ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen seuraamuksia viitauksella ympäristönsuojelulain vastaaviin säännöksiin.

LUKU 8 Voimaantulomääräykset

28 § Määräysten voimaatulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin kuulutetaan ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Samalla kumotaan aiemmin voimassa olleet ympäristönsuojelumääräykset.

29 § Siirtymäsäännös

Siirtymäsäännöksellä vältetään kohtuuttomia tilanteita olemassa olevien jätevesijärjestelmien osalta. Ympäristönsuojeluviranomainen voi säännöksestä riippumatta tarvittaessa velvoittaa kiinteistön uusimaan jätevesijärjestelmänsä, mikäli siitä aiheutuu ympäristön pilaantumista.

Öljysäiliöille asetettavat uudet ympäristönsuojeluvaatimukset vaativat investointeja vanhoihin järjestelmiin tai niiden kokonaan korvaamista uusilla, minkä vuoksi siirtymäkautta voidaan pitää perusteltuna.

VESILAHDEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Vesilahden kunnanvaltuuston päätös 6.4.2020 § 17

LIITEKARTTA: Vakkalan pohjavesialue

